

[Finansministeren.]

og en effektivisering af den offentlige virksomhed på en sådan måde, at afskedigelse med pension som følge af, at tjenestemanden vægrer sig ved en tvangsmæssig forflyttelse, i videst muligt omfang undgås. På denne baggrund har der med tjenestemændenes centralorganisationer været ført forhandlinger med henblik på indgåelse af aftale om større ansættelsesområder, således at der i overensstemmelse med tjenestemandskommissionens målsætning kan ske en fjernelse af de hindringer, som hidtidige snævre ansættelsesområder kunne være for en overflytning. Jeg vil gerne understrege helt klart, at det er min hensigt, at disse forhandlinger videreføres med henblik på, at der opnås en betydelig smidighed, og også, at forhandlingerne kan sluttet snarest muligt, sådan at vi kan nå en tilfredsstillende løsning og derigennem et mere hensigtsmæssigt, et mere smidigt system.

En overflytning af tjenestemænd inden for staten vil naturligvis forudsætte, at der etableres en ordning, der kan styre omflytningerne på bindende måde for de styrelser, hvortil overflytning skal ske.

Det andet, jeg gerne vil sige i denne forbindelse, det er, at Danmarks Statistik nylig har offentliggjort en beskæftigelsestælling fra den 23. oktober 1974, som forelå umiddelbart før påske, og som viser, at beskæftigelsen ved offentlig virksomhed fortsat stiger stærkt. En opgørelse af stigningen i statens heltidsansatte personale viser imidlertid stigninger f.eks. fra 1971 til 1972 på 1,6 pct., på 0,2 pct. fra 1972 til 1973 og på 0,1 pct. fra 1973 til 1974, altså praktisk taget ingen stigning, i hvert fald en meget stærkt faldende stigningstakt. Det vil sige, at den stærke stigning sker i offentlige virksomheder uden for statens område.

Denne beskæftigelsestælling, som jeg lige har nævnt, giver, det må man erkende, ikke gode muligheder for at foretage en nærmere vurdering af årsagerne til denne stigning, og derfor anser jeg det for nødvendigt, at der tilvejebringes mere detaljerede oplysninger til belysning af det samlede offentlige arbejdskraftforbrug. Jeg mener således, at det bør kunne oplyses, i hvilket omfang arbejdskraftforbruget finder sted hos staten, hos kommunerne og i institutioner med forskellige former for tilknytning

til stat og kommune, og det bør også oplyses, inden for hvilke delområder arbejdskraften er beskæftiget. Oplysningerne må have en sådan form, at de direkte kan sammenlignes med andre offentligt tilgængelige opgørelser som f.eks. finanslovens personalefortegnelse.

Derfor har jeg foreslået økonomiministeren, at han anmoder Danmarks Statistik om at iværksætte produktionen af en sådan årlig opgørelse, der giver oplysning om den offentlige sektors personaleforbrug i overensstemmelse med det, jeg her har sagt. Når det er sket, vil vi have en viden — og det er det, der er hensigten — om årsagerne til stigningerne, og vi vil dermed også have mulighed for at finde de indgreb, som skal forhindre et for stort personaleforbrug. Ingen skal være i tvivl om, at det er regeringens hensigt.

Søren B. Jørgensen (S):

Af ministerens redegørelse fremgår det, at der føres en væsentlig kontrol med ansættelse af folk i det offentlige, og at denne kontrol nu vil blive yderligere styrket.

Selv om der ikke havde stået overst oppe på det foreliggende forslag, hvem der havde fremsat det, tror jeg ikke, der er ret mange, der ville have været i tvivl om, at her er der tale om den løsning, som fremskridtspartiet kunne tænke sig på dette område. Det er efterhånden sådan, at hver uge skal de offentligt ansatte have en tidsel fra fremskridtspartiet.

Vi får også at vide, at hovedårsagen til vore økonomiske vanskeligheder er de mange offentligt ansatte, og for at bringe os på fode økonomisk foreslår man to ting: man foreslår for det første, at ingen ny stilling må oprettes, før der er en anden, der er nedlagt, for det andet at nybesættelser i videst muligt omfang skal ske ved overflytning af personer, som allerede er ansat i det offentlige tjeneste. Reelt foreslår man altså her et totalt ansættelsesstop, som vel at mærke ikke alene skal gælde for staten, men også for kommunerne. Alene det sidste strider mod gældende regler, idet der jo er tale om to helt forskellige ansættelsesområder.

Men lad os prøve at gå ind på tanken og se, hvad et totalt ansættelsesstop vil betyde på de områder, som forslaget omhandler.